

[Formanden.]

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
 Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af aftrapningen af omsætningsafgiften på tekstilvarer [af Tholstrup m. fl.].
- 3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
 Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af tidspunktet for den nye sygeplejerskeuddannelses gennemførelse [af Thisted Knudsen m. fl.].
- 4) *Tredje behandling af:*
 Forslag til lov om fremme af udbytte-
 deling og oprettelse af sociale fonds
 [af Bertel Dahlgaard m. fl.].
- 5) *Tredje behandling af:*
 Forslag til lov om sammenslutningers og
 institutioners landbrugsjord.
- 6) *Første behandling af:*
 Forslag til lov om ændringer i lov om
 byggeri med offentlig støtte [af Alvilda
 Larsen m. fl.].

Mødet hævet kl. 18¹⁵.

86. møde.

Onsdag den 10. april kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Ninn-Hansen* til socialministeren:

„Mener socialministeren, at funktionærlovens § 10 giver tilstrækkelig sikkerhed for, at enhver funktionærorganisation

kan kræve forhandlinger om løn- og arbejdsvilkår for alle grupper af funktionærer, der er ansat i en virksomhed?“

Ninn-Hansen: Baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede socialminister er en sag, der i den sidste tid har været omtalt i den betydelige organisation Fællesorganisationen for Tjenestemænd og Funktionærers medlemsblad og i en del af dagspressen. Forsikringsfunktionærernes landsforening, der er tilsluttet FTF, har søgt at opnå en overenskomst med forsikringsbranchen, der skulle omfatte alle grupper af funktionærer. Branchen har imidlertid afvist forhandling med funktionærorganisationerne om løn- og arbejdsforhold for de grupper, der er over fuldmægtigklassen. Denne afvisning er selvfølgelig ganske utilfredsstillende for forsikringsfunktionærerne, der med rette kan forvente, at deres fuldstændige forhandlingsret er sikret gennem funktionærloven.

Funktionærlovens § 10 synes også at give denne sikkerhed, men det fremgår af en artikel i Politiken for den 9. marts d. å., at en fremtrædende jurist har en modsat opfattelse. En tidligere højesteretsdom forekommer heller ikke tilfredsstillende med hensyn til funktionærorganisationernes rettigheder. Denne usikkerhed er yderligere understreget, efter at den faste voldgiftsret har bestemt, at den mæglingssmand, der er indsat i den nævnte forsikrings sag, alene skal beskæftige sig med arbejdsforholdene for grupperne elever til fuldmægtige. Man har henskudt spørgsmålet om forhandling for de øvrige funktionærer til domstolenes afgørelse. Forsikringsbranchen er ikke det eneste sted, der er vanskeligheder. Med henvisning til septemberforliget af 1899 har man også andre steder nægtet forhandling for grupperne over fuldmægtigklassen.

Hele denne usikkerhed om funktionærernes rettigheder forekommer mig at være meget utilfredsstillende. Da det konservative folkeparti i 1937 tog initiativet til funktionærloven, ønskede man at give alle funktionærgrupper sikkerhed også i arbejdsforhandlinger, men hvis denne lovs bestemmelser skal udhules af nogle på mange måder forældede forhandlingsregler, bliver der jo ikke megen sikkerhed tilbage. Det